

Bibliotekos fondus pildo E. Gaspariūnaitės-Taločkienės kūryba

Panevėžio apskrities Gabrielės Petkevičaitės-Bitės fondus papildė dar viena dovana. Daugiau kaip 70 paveikslų oficialioje ceremonijoje perdavė iš Panevėžio rajono, Paįstrio, kilusi dailininkė Emilija Gaspariūnaitė-Taločkienė.

„Džiaugiuosi, kad meno bendruomenė pasitiki biblioteka. Esame be galo laimingi ir dėkingi, galėdami disponuoti ir profesionalios menininkės kūryba puošti savo erdves. Turime daug gražių sienų, turime daug lankytojų, kurie ją galės apžiūrėti. Nes šiuo atveju bibliotekos užduotis – ne archyvuoti, o kūrinius padaryti matomus, prieinamus“, – sako bibliotekos direktorė Greta Kėvelaitienė.

Su E. Gaspariūnaitės-Taločkienė biblioteka bičiuliaujasi nuo 2004-ųjų. Čia vis nugula iš pasaulyje rengtų dailininkės parodų grįžtantys darbai. Savaitgalį juos papildė per 70 didelio formato paveikslų Lietuvos istorijos, senosios baltų kultūros, Vilniaus architektūros motyvais. Kelis kūrinius lankytojai jau dabar gali išvysti bibliotekos erdvėse.

Šiuo metu rengiamas dar vienas paketas – E. Gaspariūnaitės-Taločkienės kaupta Lietuvos dailės parodų katalogų, kultūros žurnalų kolekcija, atspindinti viso atgautos Nepriklausomybės laikotarpio dailės gyvenimą, menininkų kūrybines biografijas, kūrybos stilių kaitą. Čia nuguls visi dailininkės apdovanojimai, projektiniai darbai.

Skaičiuojama, kad iš viso bus saugoma apie 400 E. Gaspariūnaitės-Taločkienės darbų – didžiausias bibliotekos fondas meno kūrinių originalais.

E. Gaspariūnaitė-Taločkienė gimė Paįstryje (Panevėžio r.). Baigė Valstybinio dailės instituto (dabar – Vilniaus dailės akademija) Dailės pedagogikos fakultetą. Lietuvos dailininkų sąjungos narė, tapytoja, turinti Lietuvos meno kūrėjos statusą. Surengė 65 personalines, dalyvavo per 200 grupinių parodų Lietuvoje ir užsienyje.

Menininkė jau kelis dešimtmečius gyvena sostinėje, tačiau visada atsisukusi į gimtąjį kraštą.

„Dailininkė Emilija Taločkienė niekada nepamiršo tėviškės ir jos žmonių. Paįstrio Juozo Zikaro mokyklai dovanavo 100 tapybos, akvarelės, grafikos, pastelijų, piešinių kolekciją. Čia buvo įkurta meno galerija. 14 metų dėstė tapybą Panevėžio dailės mokykloje, jos kūrybinės iniciatyvos išjudino daug jaunimo. Organizavo Lietuvos moterų dailininkių kūrybos parodas. Buvo aktyviausia siekiant įprasinti vieno pirmųjų profesionalių Lietuvos skulptorių, kūręs Panevėžyje ir Panevėžiui, Juozo Zikaro vardą, populiarinti jo kūrybą. Miesto meniniame gyvenime, edukacijos procesuose dailininkė paliko gilių pėdsakų. Net su kūdikiais į vaikų poliklinikos baseiną ateinanti kiekviena mamytė galėjo pajusti Taločkienės švelnumą jos

kurtoje sieninėje tapyboje, darbe „Senelės pasaka“. Gyvendama Vilniuje, prieš 25 metus E. Taločkienė inicijavo Vilniuje gyvenančių panevėžiečių klubo „Nevėžis“ veiklą“, – pasakoja pedagogė, kultūrologė prof. Rita Aleknaitė-Bieliauskienė.

Gražių žodžių menininkei nestokoja dailėtyrininkas Romualdas Alekna. Jo teigimu, dailininkės „meistriškumas susiformavo ir įgavo savitą, tik jai vienai tapytojos ir akvarelistės charakteringą išskirtinį braižą. Jos nepaprastas kruopštumas, estetinis jautrumas, spalvos, formos ir linijos, pajutimas sužavi ne tik dailėtyrininkus, bet ir žiūrovus, kurie reiklūs stebėtojai ne tik paveikslo tematikai, bet ir aukštam atlikimo meistriškumui. Kūriniai rodo pilnai susiformavusį meninį stilių, pamėgtų temų pasirinkimą ir jų originalią interpretaciją“.

